

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Οι εργάτριες ταπητουργίας πληρώνονται ως τώρα με ήμερομισθία πείνας. Για δουλειά 15 και 16 ακόμα ωρών την ημέρα, που διακόπτεται μόνο μισή ώρα το μεσημέρι για να φάνε ξερό ψωμί, δίπλα στη δουλειά μαζί με τα παιδιά των 6, 7 και 10 χρόνων που φθίνουν κοντά τους κι αυτά. Και όμως τα ήμερομισθία της πείνας φάνηκαν μεγάλα και οι εργοδότες τα κατέβασαν τόσο ώστε με 15ωρη δουλειά μια εργάτρια να βγάζει 25—28 δραχ. τη μέρα!

Οι εργάτριες απάντησαν με απεργία. Μά ανοργάνωτες όπως είναι και δυστυχισμένες άσφαλως θα υποκύψουν, για ν' αντικρύσουν νέα ελάττωση ύστερ' από λίγους μήνες. Αυτά όλα γίνονται στην Ελλάδα όταν ασκείται φιλεργατική πολιτική με τα λόγια και όταν το Κράτος δεν νιώθει πως έχει υποχρέωση και συμφέρον οικονομικό να καθορίσει ένα ελάχιστο όριο μισθοῦ ἢ ήμερομισθίου ἀντί να αφήνει να φθίνει κάτω από την πειδ φριχτή εκμετάλλευση μια πολύπαθη τάξη εργατριών που με την εργασία τους πλουτίζουν τους λίγους.

* *

Επιτροπή από τις κ.κ. Α. Θεοδωροπούλου και Σ. Ναυπλιώτου, επέδωσε στην Κοινοβουλευτική επιτροπή της Παιδείας υπόμνημα για στην επαγγελματική θέση των δασκαλισσών ζητώντας να τεθῆ στο νομοσχέδιο «περί στοιχειώδους εκπαιδύσεως» παράγραφος σχετικά με τῆ διεύθυνση τῶν Δημοτ. σχολείων διατυπωμένη ἔτσι: «Τὰ δημοτικά σχολεῖα διευθύνονται ἀπὸ τὸν κατὰ βαθμὸν ἀνώτερον δημοδιδάσκαλον ἀνεξαρτήτως φύλου. Εἰς περιπτώσεις ἰσοβαθμίας ἀποφαίνεται τὸ ἐποπτικὸν συμβούλιον». Ἐξ ἄλλου ζήτησε νὰ λείψουν ἀπὸ τὸ ἄρθρον 9ο τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου οἱ παράγραφοι καὶ κανονίζουσι μόνιμα τὸν ἀριθμὸ τοῦ διδαχτικοῦ προσωπικοῦ ἀπὸ κάθε φύλο, καὶ τὸ ἄρθρον νὰ μείνῃ διατυπωμένο ἔτσι: «Εἰς τὰ δημοτικά σχολεῖα διδάσκουσι διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι.» Ἡ Ἐπιτροπή ἐξήγησε τὸ ζήτημα στὸν εἰσηγητὴ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀπήντησε ὅτι εἶναι ἐντελῶς σύμφωνος πρὸς τὶς ἀπόψεις αὐτές. Τὸ υπόμνημα θὰ δημοσιευτῆ στὸ ἐρχόμενον φύλλο.

* *

Στις 7 τοῦ Ἰουνίου ἀρχισε τὸ Συνέδριον τῆς Διεθνικῆς Ἐνώσεως γιὰ τὴν Ἰσοπολιτεία τῶν γυναικῶν,

της «'Αλλιάνας» όπως είναι γνωστή ή Διεθνική αυτή δημοσπονδία.

Ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου μας ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὸ Ἑλληνικὸ τμήμα της, θὰ παραστοῦν ἡ πρόεδρος του κ. Α. Θεοδωροπούλου καὶ ἡ Δθα Αἰκ. Θεολογίτου, Πρόεδρος τοῦ συλλόγου γυναικῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐθνικῆς. Τὴν ἀντιπροσωπεῖαν τοῦ Συνδέσμου ὑπεδέχθησαν στὴ Θεσσαλονίκη ὅταν πέρασεν, ἡ Γ Γραμματεὺς τῆς Ἑνώσεως Μακεδονίας—Θράκης Δθα Ἑλ. Ἀντωνιάδου καὶ αἱ ἄδεις Πρεζάνη, Βαρδαρέσου καὶ Βέλα, μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου. Στὸ Βερολίνο ἡ ἀντιπροσωπεῖα τοῦ Συνδέσμου θὰ συμπληρωθῇ μετὰ τὴν κ. Κατσογιάννη καὶ τὴ Δθα Ἑλ. Μοσχοβάκη, τὴ Δθα Παπασυριδῆ καὶ ἄλλα μέλη.

Ἐπίσης τὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιον ὕστερ' ἀπὸ πρόσκλησιν τοῦ Συνδέσμου, ὤρισεν τὴν κ. Κατσογιάννη ἀντιπρόσωπὸν του γιὰ νὰ παραστῇ φιλικὰ στὸ Συνέδριον, ἔδὲ Συνδεσμός τῶν Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων τὴ Δθα Σέμνη Παπασυριδῆ. Σύγχρονα θὰ γίνῃ τὸ συνέδριον γιὰ τὴν ἴδρυσιν μιᾶς νέας Διεθνικῆς ὀργάνωσης, πού θὰ ἔχει σκοπὸ «τὴν Οἰκονομικὴν ἐξίσωσιν τῆς γυναικας, καὶ τὸ ἀνοιγμὰ κάθε σταδιοδρομίας γι' αὐτὴ καὶ ἀκόμη νὰ ἐναντιωθῇ σὲ κάθε ἰδιαίτη ἠομοθετικὴ προσηασία τῆς γυναικείας ἐργασίας.» Γιὰ τὸ Συνέδριον αὐτὸ, στὴ ὁποῖα θὰ παραστῇ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου ἡ κ. Θεοδωροπούλου, ὡς καὶ γιὰ τὸ προηγούμενον, θὰ γράψομε στὸ ἐρχόμενον φύλλον.

Ἦδη θεωροῦμε καθήκον μας νὰ εὐχαριστήσομε θερμὰ τὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιον Ἑλληνίδων, τὸν Διεθνή Συνδεσμο γυναικῶν καὶ τὸν Πικμικρασιατικὸν σύλλογον γυναικῶν διὰ τὰ ὠραῖα χειροτεχνήματα πού δώρησαν γιὰ νὰ πωληθοῦν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος στὴν ἐκθεσὴ πού θὰ γίνῃ σύγχρονα μετὰ τὸ Συνέδριον στὸ Βερολίνο.

Ἐπίσης εὐχαριστοῦμε θερμότατα καὶ τίς Ἑλληνίδες συγγραφεῖς κ.κ. Α. Σταμπελάτου, Ε. Λαμπριδῆ, Ε. Νεγροπόντη κ. ἄ. πού μᾶς ἔστειλαν βιβλία τους γιὰ νὰ πωληθοῦν γιὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν.

Ἡ προσφορὰ τους αὐτῇ θάναί ἕνα ἐπὶ πλέον δείγμα τῆς γυναικείας ἀλληλεγγύης γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν κοινῶν σκοπῶν. Ὑστερ' ἀπὸ τὰ Συνέδρια τοῦ Βερολίνου αἱ κ.κ. Θεοδωροπούλου καὶ Θεολογίτου θὰ πᾶνε στὴ Βαρσοβία, ὅπου θ' ἀντιπροσωπεύσουν τὸν Συνδεσμο στὸ Συνέδριον τῆς Μικρῆς Ἀντάντ τῶν γυναικῶν.

* *

Στὸ Μενίδι ἐγίνε μιὰ φριχτὴ τραγωδία. Ἐνας κακοῦργος σκότωσε τὸν πατέρα του γιὰ νὰ σκοτωθῇ σὲ λίγο ὁ ἴδιος ἀπὸ τοὺς ἀδερφοὺς του. Πίσω ἀπὸ τὰ πρωτεύοντα πρόσωπα τῆς τραγωδίας φάνηκε στὸ σκιερὸ φόντον τῆς ματωμένης σκηνῆς, ἡ γυναίκα τοῦ φονεῖ, ἡ «Ἰφιγένεια» ὅπως τὴν ὀνομάζει ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς καὶ ἐκλεχτὸς δημοσιογράφος κ. Μ. Ροδᾶς σένα του ἀρθράκι στὸ «Ἐλεύθερο Βῆμα» πού ἀποπνέει ὄλον τὸν αἶκτον γιὰ τὴν ψυχὴ τῆς γυναίκας, πού ἡ θέλησιν τοῦ πατέρα ἢ τοῦ ἀδερφοῦ κανονίζει τελειωτικὰ τὴ ζωὴ της χωρὶς νὰ τὴ ρωτᾷ: «Ἐνα ἀπ' αὐτὰ τὰ πρόσωπα, τὸ περισσότερο δραματικὸν καὶ ἀπὸ αὐτοῦς πού σκοτώθηκαν καὶ ἀπὸ κείνους πού πείγαν φυλακὴ εἶνε ἡ κῆρη τοῦ γέρο-Φιτᾶ, ἡ γυναίκα τοῦ πατρο-

κτόνου. ἡ ἄμειρη Ὀρσα. Προτοῦ χυθῆ τὸ αἷμα, εἶχε ξεριζωθῆ ἡ εὐτυχία της. Προτοῦ ταράξει τὴν γαλήνη τοῦ χωριοῦ ὁ πατροκτόνος, εἶχε γράψει μὲ τὸν πόνο τὸν σπαραγμὸ καὶ τὴν σιωπὴ της τὸν πρόλογο τῆς τραγωδίας. **Μιὰ νέα Ἰφιγένεια θυσιασμένη στὸ βωμὸ τῆς πατρικῆς θελήσεως.** Τώρα πού ἐγινε ἡ αἰμτοχυσία ἀνοιξε τὴν καρδιά της, ἔλυσε τὴν γλῶσσα της καὶ εἶπε καθαρὰ καὶ ξάστερα τὸ πολύχρονο μαρτύριό της. Κάτω ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ κακούργου βρέθηκε γιατί ὁ πατέρας της εἶπε «αὐτὸν θὰ πάθῃς» καὶ τὸν πῆρε. «Καλὸς, κακός, φονηρὸς, ληστὴς, κακούργος, γιὰ μένα ἦσαν ἄντρας μου. Ἀπὸ τὸν καιρὸ πού παντρεύηκα —λέει— μοῦ ἔκανε τέτοια μαρτύρια πού ὅποιος τ' ἀκούσῃ θὰ φρίξῃ ἔκαμα τέσσερα παιδιά καὶ τὰ τρία πεθάνανε. Ὅταν ὁ ἄντρας μου κάπνιζε χάσι μ' ἔσπαζε στὸ ξύλο, μὲ φώναζε ἀτιμῆ καὶ μεῦλεγε ὅτι τὰ παιδιά δὲν εἶνε δικά του. Τὴν νύχτα μ' ἔπαιρνε μὲ τὸ στανίδ ἀπὸ τὸ σπίτι, μὲ πήγαινε στὰ χωράφια, μεῦδαζε τὸ περιστρόφο στὸ ριζάφι καὶ μεῦλεγε ὅτι θὰ μὲ σκοτώσει...»

Ἔτσι σ' ἓνα τόνο ἀπλὸ ἀλλὰ καὶ δραματικὸ συνεχίζει τὴν διήγησί της ἡ νέα Ἰφιγένεια πού παντρεύθηκε μὲ «συνοικέσιον» καὶ μὲ τὴν αὐστηρὴ θέληση τοῦ πατέρα της «αὐτὸν θὰ πάθῃς». Γιὰ νὰ τῆς λέει «αὐτὸν θὰ πάρεις», σημαίνει ὅτι τὸ ἀθῶο κορίτσι εἶχε προσάσθῃ ὅτι τὴν ἔσπρωχναν στὸ δάραθρο. «Ἐβλεπε στὰ μάτια τοῦ νυμφίου τὸν κακούργο.»

Καὶ τὸ τέλος γράφηκε τραγικὸ. Πόσες χιλιάδες γυναῖκες ἀκόμα συνεχίζουν στὰ χωριά, καὶ στίς πόλεις σιωπηλὰ τὸ μαρτύριό τους. Ἄγνωστοι μάρτυρες ἀληθινῆς Ἰφιγένειας θυσιασμένες στὸ βωμὸ τῆς πατρικῆς ἀπολυταρχίας, πού στὸν τόπο μας δὲν ἔσβυσε ἀκόμα.